

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.492/2013/19.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2015. év február hó 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 7.B.535/2013/14. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy a vádlott a terhére rótt bűncselekményt társtettesként követte el.

A másodfokú eljárás során felmerült 281.644,- (kettőszáznolcvanegyezer-hatszáznegyvennégy) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék 7.B.535/2013/14. számú, 2013. november hó 4. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat a Btk. 375. § (1), (4) bekezdés a) pontja szerinti folytatólagosan, információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntettének kísérlete miatt, mint bűnsegédet 3 év szabadságvesztésre, és Magyarország területéről 5 év kiutasításra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, amelyből a vádlott a 2/3 rész kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról a kiszabott büntetésbe, a bűnjelekről és a büntügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet kihirdetésekor az ügyész, a vádlott és a védő három nap gondolkodási időt tartott fenn, majd az ügyész azt tudomásul vette, ellenben a vádlott és védője elsődlegesen felmentés másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése végett fellebbezést jelentett be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.96/2013/5-I. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. A másodfokú nyilvános ülésen nem képviseltette magát.

Az ítéltábla előtt a vádlott védője a fellebbezését fenntartotta. Elsődlegesen a védenccé felmentését indítványozta a bizonyítékok hiányában, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, mivel az felderítetlen és téves tényálláson alapszik, ezért megalapozatlansága miatt nem alkalmas a másodfokú felülbírálatra. Harmadsorban az időmúlás miatt a büntetés felfüggesztését vagy a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezésben a feles kedvezmény megállapítását kérte.

A szabályszerűen megidézett vádlott távolléte nem volt akadálya a nyilvános ülés megtartásának.

A Fővárosi Ítéltábla a kizárólag védelmi perorvoslat alapján eljárva az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § szerint teljes körben felülbírált.

Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat felderítette, beszerezte, a tárgyalás anyagává tette, illetve a személyi bizonyítást a szükséges körben megfelelően lefolytatta. Ítéletében egyenként is felsorolta az egyes bizonyítékokat, majd azokat egymással is összevetve összességében értékelte, az ésszerű gondolkodás szabályai szerint. Az indokolási kötelezettségét kimerítően teljesítette. A bizonyítékok felsorolása irathű, az értékelő, mérlegelő tevékenység nem szenved logikai hibákban, a megállapított tényállás megalapozott, mentes minden a törvényben felsorolt megalapozatlansági okoktól, egyben hiánytalan, annak a másodfokú eljárásban való kiegészítésére vagy pontosítására nem volt szükség.

Az elsőfokú bíróság a vádlott védekezését helyes indokokkal és határozott okfejtéssel vetette el. A vádlott tagadta bűnösségét, de részben elismerte a tényeket, amelyekből az objektív adatokkal alátámasztható részt a törvényszék elfogadta, azonban a számos főként a vádlott tudattartalmára vonatkozó ellentétes állítást meggyőzően cáfolta a bizonyítás adataival.

Az elsőfokú bíróság indokolása kifejti, hogy kizárólag a vádlott személyéhez kapcsolódik a bűncselekmény kereteinek létrehozása, a vállalkozás megalapítása, a képviseleti jog, a bankszámla feletti rendelkezés, az eredetileg szerződött összeg egyoldalú és a bank által nem észlelhető időpontban (100 szorosára) történő megváltoztatása. A tevékenység alapját képező szolgáltatás fiktív jellegű volt, a vádlott sem saját személyében sem pedig az általa képviselt gazdasági társaság nevében nem állt kapcsolatban a céggel, noha a kapcsolatot alátámasztani hivatott valótan dokumentumot a banknak bemutatta. Kizárólag a vádlott személyéhez köthető az e- kártya és kód ismerete, csak őt illette a rendszergazdai hozzáférés a speciális internetes vásárlási rendszerhez. Az általa generált kulccsal volt kivitelezhető a kereskedelmi aláírás, és az ő számítógépéhez kötődött az elérhetőséget biztosító speciális kártyaleolvasó egység. Amennyiben ezeket más használta, akkor ennek a lehetőségét csak a vádlott biztosíthatta a számára, ezért fel sem merülhet a védelem által a másodfokú bíróság előtt hivatkozott és a vádlott megtevesztésére vonatkozó okfejtés.

Csak a vádlott működtethette a rendszert, csak ő tudott más számára hozzáférést biztosítani és a bűncselekmény várható anyagi haszna is az ő egyedüli rendelkezése alatti bankszámlára folyt volna be.

A hekkelésre történő védői hivatkozás megalapozottságát a rendszer kialakítása, célzata és a tényekből jól felismerhető szándék cáfolja.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére. Már az eljárás folyamán megállapította a vádtól eltérő jogi minősítés lehetőségét, és az ügydöntő határozatában is e szerint minősítette a vádlott terhére rótt bűncselekményt.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság érveivel, a jogi okfejtés helyes, megismétlése szükségtelen.

A vádlott terhére rótt bűncselekmény az információs rendszer zavartalan működését védi. A vádlott cselekménye jogtalan haszonszerzési célzattal irányult kár okozására. Mivel az adott információs rendszer a bank működését befolyásolta és a e banknak kellett volna viselnie az ügyfeleknek okozott

kárt, helyes a bűncselekmény egy rendbeliként történt minősítése. Miután a kár a dolgozók gyors és összehangolt időben való fellépése miatt nem következett be a bűncselekmény kísérleti szakban maradt, az elsőfokú ítéletben kellő részletességgel kifejtett technikai konstrukció miatt.

Ellenben a vádlott elkövetési alakzatára vonatkozó jogi indokot nem fogadta el a másodfokú bíróság. Kétségtelenül az állapítható meg, hogy a vádlott segítséget nyújtott az ismeretlenül maradt személynek vagy személyeknek a bűncselekmény elkövetéséhez, de a másodfokú bíróság álláspontja szerint ennek számos eleme között több olyan is meghúzódott, amely kimeríti a tettesi magatartást.

Az elsőfokú bíróság felderítette, hogy már a bűncselekmény elkövetését megelőzően a vádlott megtévesztő magatartása révén került sor a szerződés megkötésére. A rendszer un. beélesítésében a vádlott részt vett, majd a banki munkaidő után saját előadása szerint is maga módosította az interneten keresztül a csomagok értékét. A bizonyítási anyagból kitűnően a bank nem kötötte volna meg a szerződést, ha a 10.20.50 eurós csomagok helyett 500-5000 eurós csomagokkal történő kereskedést ajánlotta volna a vádlott. A limit módosítást a vádlott hajtotta végre, és ezzel az volt a célja, hogy egy-egy bankszámláról minél nagyobb összeget lehessen egy tranzakcióval leemelni. (Az egyes tranzakciókból látható, hogy egy-egy kártya adataival annak teljes kimerítéséig kísérelték meg leemelni a legmagasabb limit szerinti összeget.) E magatartása pedig tényállásszerű elkövetői magatartás, amely nem teszi lehetővé a részesi alakzat megállapítását. Mivel az ismeretlenül maradt társ/társak is tettesi magatartást fejtettek ki, a vádlott társtettesként járt el.

Abban sem tévedett az elsőfokú bíróság, hogy az ügy elbírálásakor irányadó anyagi jogi szabályok szerint, mivel az valóban kedvezőbb szabályokat tartalmaz a feltételes szabadság vonatkozásában.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító tényezőket feltárta, azt csak annyiban kellett korrigálni a másodfokú eljárásban, hogy az elkövetői alakzat megváltozása miatt a bűnsegédi magatartás nem enyhítő körülmény, ellenben a társtettesesség súlyosít. Nem osztotta az ítélőtábla a védelem enyhítésre irányuló érveit. Az elsőfokú bíróság az irányadó büntetési tételtől eltérően enyhítő szakasz alkalmazásával szabott ki szabadságvesztés büntetést a vádlottal szemben, amely a jelentős időmúlás ellenére is inkább enyhe, eltúlzottnak semmiképp sem tekinthető. A bűncselekmény felépített, megszervezett, kitervelt jellege, az igen rövid idő alatt az elérhető legmagasabb kár okozására irányuló törekvés, a kísérlet teljesen befejezett, igen közeli jellege mellett a védelmi indítvány teljesítése szóba sem jöhetett.

A Fővárosi Ítélőtábla mindössze az elkövetői alakzat miatt változtatta meg az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (2) bekezdése alapján, azonban egyéb törvényes rendelkezéseit helybenhagyta. Megállapította a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget, amely kizárólag a nyelvhasználatból eredt, ezért azt az állam viseli.

Az ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 386. § kizárja.

Budapest, 2015. év február hó 5. napján

. Rédei Géza s.k.

Dr.Vincze Piroska s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

Dr. Mató Ágnes s.k.

bíró

A Fővárosi Törvényszék 7.B.535/2013/14. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.492/2013/19. számú határozatában történt változtatás mellett jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2015. év február hó 5. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke